

NITRIANSKY KRÁLIK (Ni) nem.: NITRANER

Nitriansky králik bol uznaný ako v poradí tretie národné plemeno zo slovenského šľachtienia. K samotnému uznaniu došlo 16. 11. 1977 na Národnej výstave v Nitre. Významný podiel na jeho vzniku mal doc. Ing. Jaroslav Zelník, CSc., (1925 – 1986) z Nitry. S kolektívom pracovníkov Výskumného ústavu živočíšnej výroby v Nitre stanovil budúce nitrianskemu králikovi

šľachtiteľský cieľ, a to vyšľachtiť bieleho králika použiteľného tak vo veľkochovoch, ako aj medzi drobnochovateľmi.

Pri šľachtení boli použité tri základné plemená, ktorých kombináciou mal byť tento cieľ naplnený. V prvej etape boli použité francúzske strieborné (AA BB CC DD gg PP) a ruské králiky (aⁿ aⁿ BB CC DD gg). Potomstvo týchto králikov bolo označené ako RFR a v ďalšej generácii párené medzi sebou, pričom boli na ďalší chov vyberané akromelanisticky sfarbené jedince, u ktorých sa dôraz okrem sfarbenia kládol hlavne na ranosť, väčší telesný rámec a intenzitu rastu. Zhodou okolností boli na územie Slovenska v tom istom čase importované na tú dobu kvalitné kalifornské králiky, ktoré boli do šľachtienia zapojené ako tretie plemeno.

Okrem spomínaného doc. Ing. Jaroslava Zelníka, CSc., a pracovníkov VÚŽV v Nitre sa o propagáciu a o isté tútorstvo nad nitrianskym králikom postaral doc. RNDr. Ján Rafay, CSc. Zo známych chovateľov a propagátorov tohto plemena je potrebné spomenúť p. J. Andackého z Čábu, p. R. Arpáša zo Svätoplukova, Ing. Š. Šušlíka z Nitry, p. J. Báčika z Topoľčianok, no najvýraznejšie domáce ako aj medzinárodné úspechy zo svojho regeneračného a kmeňového chovu dosiahol p. Peter Šípoš z Chrabrian pri Topoľčanoch.

Nitrianske králiky majú telo veľmi zavalité so širokou hrudníkovou a panvovou časťou, s výrazným osvalením stehien. Hlava má širšiu nosovú i čelovú časť. Končatiny sú kratšie, silnejšie a širšie nasadené s polovzpriameným postojom. Ušnice sú pevné, mäsité, dobre osrstené, na koncoch zaoblené, dlhé 11 – 12 cm. Ideálna hmotnosť dospelých králikov vo veku 8 mesiacov je 4,25 – 5,25 kg. Jatočná

výťažnosť nitrianskych králikov je na úrovni 60 %, čo je porovnateľné s hybridnými králikmi. Sršť je hustá, pružná, pevná s lesklým pesíkom, jej dĺžka je asi 3 cm.

Kresba hlavy sa skladá z masky a zafarbených ušnic. Maska pokrýva nosovú časť, je menšia ako pri Kal, má pravidelne oválny tvar a zasahuje do úrovne očí. Kresba ušnic je pri koreni ostro ohraničená. Končatiny sú zafarbené po lakťový kĺb, resp. po pätu. Nitrianske králiky sa chovajú v dvoch farebných rázoch – modrý a divoko modrý.

Nitriansky divoko modrý králik

Sfarbenie chvosta: povrch je sivomodrý až modrý, spodná časť svetlá až biela. Biele lemovanie ušnic a nosových otvorov. Tiež svetlejšia až belavá vnútorná strana panvových končatín, nikdy nie bez sivomodrej podsady. V rámci divoko modrého sfarbenia sa vyskytujú odchýlky intenzity sfarbenia: svetlý, stredný a tmavý odtieň a následne s tým súvisí intenzita bieleho lemovania sivomodrej farby a spodku chvosta. Prednosť majú vyfarbené králiky.

Nitriansky modrý králik

Sfarbenie kresby, vrátane chvosta, je intenzívne modré na všetkých častiach, bez bieleho lemovania.

Pazúriky sú pri oboch farebných rázoch rohovinovej farby s rôznou intenzitou odtieňa. Krycia farba aj farba podsady je čisto biela. Farba očí je svetločervená s tmavočervenou zreničkou.